

Budapest, 1912. november 22.

Apja cipész volt. Hat elemit és két év műszaki középiskolát végzett. 1927-től a MÁVAG-ban tanulta ki a vasöntő szakmát, segéd lett 1931-ben. 1932-től 1936-ig a Gránit Porcelángyárban dolgozott, majd visszament előző munkahelyére, tagja lett a vasasszakszervezetnek, bérharcokban vett részt. 1938-ban részt vett a felvidéki bevonulásban. 1941-ben rövid ideig a keleti fronton gépkocsivezető volt, majd leszerelték. 1943-ban lett tagja a Szociáldemokrata Pártnak, 1945-ben csatlakozott a Magyar Kommunista Párthoz, majd az MDP, MSZMP tagja volt. 1945-ben munkahelyén üzemi bizottsági tag lett, 1946-1947-ben párttitkár volt, három hónapos szakszervezeti iskolát végzett. 1947-ben a Nehézipari Központba irányították, a NIK kohászati munkatársa, 1949-től a vaskohászati főosztály vezetője volt. 1950-ben elkezdte az egyéves MDP pártiskolát. 1951. júliusban megválasztották a SZOT titkárává. 1953-ban illetve 1957-ben a Kohászati Dolgozók Szakszervezete elnöke. 1955-ben az OTSB elnökhelyettese, 1957-ben az MSzSzSz titkára, 1958-ban SZOT titkár volt. 1960 és 1974 között diplomata, pekingi, varsói, majd bukaresti nagykövet volt. 1953. május 17. és 1962. november 5. között a Magyar Függetlenségi Népfront és a Hazafias Népfront budapesti listáján képviselő. Az MSZMP Központi Bizottságának 1959. december 5-étől póttagja, 1962. november 24. és 1966. december 3. között rendes tagja.